

b. § 21. V. C. Udg. B. 13. l. anfører Statsrevisorerne:

Under l. er anvendt 1200 Kr. til Gratifikationer. En saadan Anvendelse af Kontoen er utilstedelig, jfr. Statsrevisorernes Betænkning for 1893—94, S. 242 og for 1894—95, S. 261. Det er oplyst, at Beløbet er udbetalt til to Skuespillere med Halvdelen til hver og under udtrykelig Tilkendegivelse af, at saadan Udbetaling skete for sidste Gang. Under Hensyn hertil mene Statsrevisorerne at kunne nøjes med at slutte sig til denne Tilkendegivelse.

Udvalget begrænser sig til at fastslaa den ministerielle Tilkendegivelse.

c. Paa § 6. I. a. Udg. 7. have Overskrivelserne naaet den betydelige Størrelse af 257,799 Kr. 11 Ø.

Statsrevisorerne bemærke, at „disse Merudgifter delvis synes at kunne have været forudsætte ved Budgettets Affattelse; de burde i hvert Fald været søgte som Tillægsbevilling“.

d. § 18. I. A. 2. a. viser en Bevilling paa 12,000 Kr., hvilken er overstreden med 15,870 Kr. 4 Ø. I den Anledning bemærke Statsrevisorerne:

I Statsrevisionens Betænkning for det foregaaende Aar fremhævedes det Side 130, at der burde have været søgt Tillægsbevilling paa den betydelige Overskrivelse under den samme Post. Da Kontoens Utilstrækkelighed alt var iøjnefaldende ved den her foreliggende Finanslovs Affattelse, vilde der have været god Grund til at søge Beløbet forøget paa selve Finansloven, og det vilde i ethvert Tilfælde have været rigtigt at søge Merudgiften hjemlet ved Tillægsbevillingsloven.

e. § 19. II. A. 15. d. viser en Bevilling paa 20,000 Kr. og en Merudgift paa 161,064 Kr. 56 Ø. Statsrevisorerne bemærke:

Denne betydelige Merudgift burde have været hjemlet ved Tillægsbevillingsloven.

f. § 26. III. opføres Konto 22 som „Uden for Budgettet“. Herom hedder det i Betænkningen:

Ligesom det foregaaende Aar (se Statsrevisorernes Betænkning 1895—96, S. 450) maa Statsrevisorerne udtale det ønskelige i, at Ministeriet havde søgt Hjemmel for denne Bevilling.

Udvalget støtter ligeledes de under IV., c.—f. anførte Bemærkninger af Statsrevisorerne, idet man tillige henleder Landbrugsministerens Opmærksomhed paa det ønskelige i at søge Beløbet forhøjet paa Finansloven, da det vil være vanskeligt at paavise noget erfaringsmæssigt Grundlag for den anstillede Kalkule.

Statsrevisorernes Indstilling til Rigsdagens Beslutning med Hensyn til Statsregnskabet for 1896—97 lyder saaledes: